Indikativo. Verba modo montranta la agon aŭ staton kiel realaĵon ne dependantan de iu ajn kondićo aŭ volo: en esp-o oni ĉiam uzas ~on, kiam ne estas speciala motivo por elekti alian modon.

indikatoro . Aparato, kiu servas al indiko de tensio, premo, laboro ktp de maŝino: la vorto ~o estas ĉefe rezervata por ~oj de fazo, kurento aŭ de frekvenco, por aliaj mezuraparatoj oni diras ĝenerale indikilo.

Individuo. 1 Ĉiu organizita estaĵo, homa, besta aŭ vegetaĵa, rigardata kiel unuo aparte de sia speco aŭ grupo : abelujo enhavas grandan nombron da ~oj, ordigitaj laŭ tri seksoj ; nacio ne konsistas el ~oj, sed el familioj. 2 Persono ne konata aŭ ne nomata (ofte kun fia senco)): jen stranga ∼o; ĉu vi konas tiun ∼on? ~a. Propra al ~o, persona, aparta : ~a opinio, gusto, laboro ; la ~a libereco estas garantiita al ĉiuj regnanoj ; bona instruado ofte bezonas esti ~a; la artikolo montras, ke ni parolas pri objekto ~e difinita Z. ~eco. Eco, kiu karakterizas ~on : ĉiu homo havas sian propran ~econ. ~ismo. Doktrino, laŭ kiu ĉiu homo devas agi k vivi por propra, ~a celo, sendepende de aliaj homoj k konsenti al la sociaj necesecoj k al kolektiva kunagado nur laŭ propra decido. ~isto. Partiano de ~ismo, ~ismano.

individualismo = individuismo. individualisto = individuisto.

Indukti (tr). 1 Rezoni, konkludante el apartaj faktoj al ĝenerala leĝo, el specoj al specaro, el efikoj al kaŭzo: el lio, ni povas ~i, ke... Kp dedukti. 2 < Produkti elektran fluon per distanca efiko de magneto aŭ de alia apuda elektrofluo. ~a. Karakterizata per ~o: 1 ~a rezonado, melodo. 2 ~a bobeno, fluo.

*Indulg1 (x). 1 Malsevere trakti ies kulpon aŭ pekon, esti pardonema kontraŭ iu erarinta: ~i pekintan filon; ~i al, kontraŭ iu; ~i kulpon, pri kulpo; ~u lin pro lia penlo; forta kolero devas esti punata, ĉar se vi ĝin ~os, ĝi fariĝos ankoraŭ pli granda Z; esti ~ata Z. Kp kompati, pardoni. 2 Milde agi kontraŭ iu, ne ofendi, montri konsideron al, domaĝi: oni devas ~i ta orelojn de la infanoj B; la kalumnio ~os eble vian puran nomon Z; li ne ~as vian rangon

nek oficon Z; ~i venkitan malamikon; (f) la krizo ~is nian landon. ~o.1 Malsevereco, pardonemo: peti ~on; meriti ~on de iu. 2 Respekta konsidero, modereco kontraŭ iu aŭ io: havi ~on kontraŭ malsanulo; oni devas lernigi la infanojn montri ~on al la maljunuloj. ~ema. Inklina al ~o. Sen~a. 1 Severa, ne pardonema (Kp RIGIDA, FERA, KRUELA). 2 Senrespekta, senkonsidera (Kp KRUDA, MALĜENTILA).

indulgenco Z (K). Plena aŭ parta antaŭliberigo je la punoj merititaj pro pekoj, konsentita de la Eklezio laŭ difinitaj kondiĉoj (fasto, preĝo, almozo ktp): gajni, meriti ~ojn.

* Industrio. 1 Arto, metio aŭ plej ĝenerale aparta agado per kiu oni produktas riĉaĵojn aŭ plivaloraĵojn per transformado de krudaj materioj : la ~o de fero, minoj, libro, ledo. 2 Tuto de la artoj k metioj per kiuj oni produktas riĉaĵojn per transformado de krudaj materioj, kontraste kun terkulturo k komerco : la ŝtato devas interakordigi la bezonojn de terkulturo k ~o; lando kun prospera, naskiĝanta ~o. ~a. 1 Rilata al ~o: ~a ekspozicio, societo, lernejo, laboristo; ~aj artoj, produktoj. 2 Havanta fortan ~on : ~a lando, urbo : ~igo de l' kolonioj. ~isto, ~ulo. Profesiulo, kiu mastras aŭ direktas ~an aferon.

Inerta. 1 Ne havanta propran movon: ~a ŝtono, kadavro. 2 (f) Ne agema, ne havanta iniciatokapablon, senenergia: ~a spirilo; resti ~a antaŭ la danĝero; ~a (pasiva) kontraŭstaro. ~eco. 1 Natura eco de la materio, laŭ kiu korpo emas daŭrigi k persistigi sian staton de movo aŭ senmovo. 2 (f) Manko de iniciato, neagemeco, senenergio: al ĉiuj admonoj li respondas per ne venkebla ~eco (Kp APATIO, SPLENO, MARASMO). ~1orto, ~eca forto. Forto posedata de iu ajn korpo k kontraŭanta al ĉiu ŝanĝo ĉe moviĝo aŭ senmoviĝo.

*Infano. 1 Homido, rilate al la gepatroj: por patrino ne ekzistas $\sim o$ malbela 2 ; \sim ino 2 . 2 Homido kontraste al plenkreskinta homo (ģis la 12-a jaro proksimume): en \sim o vidiĝas, kia homo fariĝos 2 ; gardejo por \sim oj. Kp 100, KNABO, NASKITO, BUBO. \sim a. 1 Rilata, apartenanta al \sim o: \sim a ludo, vesto, pupo,